

UZASADNIENIE

Formularz UK 2	Sygnatura akt	II AKa 109/20	
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1		
1. CZĘŚĆ WSTĘPNA			
0.11.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji			
Orzeczenie z dnia 12 marca 2020 r., Komisja Dyscyplinarna przy Krajowej Radzie Komorniczej w Warszawie, sygn. akt D 5/20			
0.11.2. Podmiot wnoszący apelację			
# oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego			
# oskarżyciel posiłkowy			

# oskarżyciel prywatny			
# obrońca			
# oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego			
# inny Minister Sprawiedliwości			
0.11.3. Granice zaskarżenia			
0.11.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.11.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty			

wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	

#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka				
#	art. 439 k.p.k.				
#	brak zarzutów				
0.11.4. Wnioski					
#	uchylenie	#	zmiana		
2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy					
0.12.1. Ustalenie faktów					
0.12.1.1. Fakty uznane za udowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	

			Nie dotyczy		
0.12.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
1.	Obwiniony D. K.	D. K. – Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w Ś. (...)w okresie 2015-2016 wykorzystał dostęp do rejestru PESEL z naruszeniem przepisów art. 2 ust. 3 pkt 3 uoksie w zw. z art. 46 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 24 września 2020 r. o ewidencji ludności (t.j. Dz.U. z 2016 r., poz. 772 ze zm.) i w zw. z art. 51 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz.U. z 2016 r., poz. 922 ze zm.) dokonując przekazywania danych osób nie będących dłużnikami w rozumieniu	Wyjaśnienia obwinionego Odpowiedź obwinionego Komornika na zarzuty do protokołu z wizytacji Protokół z wizytacji przeprowadzonej w dniu (...)r. „Opinie” prawne Sprawozdania z kontroli kancelarii Komornika D. K. Postanowienia SR w Ś. (...) Pismo na temat bezpieczeństwa danych w rejestrze PESEL Decyzja (...) z (...) r. Informacja Ministerstwa Cyfryzacji z (...) r.	735, 739 31-33 7-17, 25-30 59-72, 73-78, 402-409, 421-430, 431-445 34-42, 43-51, 52-58, 338-346 79-80, 81-82, 83, 84 135-136 473-479 583 401 481-509 746-772 Kmn 1/15, Kmn 11/15, Kmn 31/15, Kmn 1/16, Kmn 4/16, Kmn 17/16, Kmn 18/16, Kmn 19/16, Kmn 21/16, Kmn 34/16, Kmn 40/16,	

		<p>przepisów kodeksu postępowania cywilnego podmiotom nieuprawnionym poza postępowaniami egzekucyjnymi przy wykorzystaniu instytucji sporządzenia protokołu stanu faktycznego – dot. zarzucanego obwinionemu przewinienia dyscyplinarnego z art. 71 ust. 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o komornikach sądowych i egzekucji (t.j. Dz.U. z 2016 r., poz. 1138 ze zm.).</p>	<p>Zaświadczenie Przewodniczącego Rady Izby Komorniczej w P.</p> <p>Protokół z wizytacji w dniach (...) (...) r. Komornika przy SR dla Ł. (...)</p> <p>Przegląd Prawa Egzekucyjnego</p> <p>Załączone akta spraw komorniczych</p>	59/16, 61/16	Kmn
0.12.2. Ocena dowodów					
0.12.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów					
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu			
	Nie dotyczy				
0.12.2.2. Dowody					

<p>niewuzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</p>			
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięzłe o powodach niewuzględnienia dowodu	
1. z z pkt. 2.1.2.	<p>Wyjaśnienia obwinionego</p> <p>Odpowiedź obwinionego Komornika na zarzuty do protokołu z wizytacji</p> <p>Protokół z wizytacji przeprowadzonej w dniu (...)r.</p> <p>Opinie prawne</p> <p>Sprawozdania z kontroli kancelarii Komornika D. K.</p> <p>Postanowienia SR w Ś. (...)</p> <p>Pismo na temat bezpieczeństwa danych w rejestrze PESEL</p>	<p>Na wstępie należy zauważyć, iż dowody te uznać należy za wiarygodne, przy czym nie prowadzą one do ustalenia zarzucanego obwinionemu komornikowi przewinienia dyscyplinarnego i z tego też powodu zostały one przytoczone w niniejszej rubryce a nie wyżej w punkcie 2.1.1. To zaś oznacza, iż dowody te okazały się nieprzydatne dla wykazania winy obwinionego w zakresie zarzucanego mu</p>	

Decyzja (...) z (...) r.	przewinienia dyscyplinarnego.
Informacja Ministerstwa Cyfryzacji z (...) r.	Analizując poszczególne postępowania K. należy na ich
Zaświadczenie Przewodniczącego Rady I. Komorniczej w P.	podstawie ustalić co następuje: 1. (...) : wniosek o sporządzenie
Protokół z wizytacji w dniach 20 (...) r. Komornika przy SR dlaŁ. (...)	protokołu stanu faktycznego złożył w dniu (...) r. Bank (...) S.A. na okoliczność
Przegląd Prawa Egzekucyjnego	ustalenia aktualnego adresu
Załączone akta spraw komorniczych	zamieszkania dłużnika celem dochodzenia roszczeń przez Bank i wskazano w nim dane osobowe dłużnika wraz z nr PESEL (k. 1). Komornik na podstawie danych z PESEL (k. 3) ustalił konkretny adres pobytu dłużnika i na tej podstawie w dniu (...)r. sporządził protokół stanu faktycznego, w którym zawarł te ustalone dane i protokół ten doręczył Bankowi w dniu (...) r. (k. 4). Bank oświadczył na piśmie, iż

uzyskane dane
były
wykorzystywane
wyłącznie w celu
dochodzenia
należności
zgodnie z ustawą
z 29.08.1997 r. o
ochronie danych
osobowych (k.
8).

2. (...): wniosek
w/w Banku
o sporządzenie
protokołu stanu
faktycznego z
(...) r. na
okoliczność
ustalenia
aktualnego
adresu
zamieszkania
dłużnika, który
wpłynął do
Kancelarii
Komornika w
dniu (...) r. (k.
1). Komornika
pobrał dane z
PESEL w dniu
(...) r. (k.
3-4) i w dniu
(...) r. sporządził
protokół stanu
faktycznego, w
którym wskazał,
iż brak jest
aktualnego
adresu pobytu
stałego dłużnika
i wskazał ostatni
znany adres (k.
5), doręczając
Bankowi w dniu
(...) r. ten
protokół. Bank
wydał pisemne
oświadczenie z
dnia (...) r. o

treści jak wyżej
w sprawie (...)(k.
9).

3. (...) :
Sąd Rejonowy
w Ś. (...)
w sprawie(...)(o
stwierdzenie
nabycia spadku)
postanowieniem
z dnia (...)
r. na podstawie
art. 2 ust. 3
pkt 3 ustawy
o komornikach
sądowych i
egzekucji
nakazał
Komornikowi
sporządzenie
protokołu stanu
faktycznego
poprzez
ustalenie
potencjalnego
kręgu
spadkobierców
ustawowych po
konkretnej
osobie zmarłej
– do Komornika
postanowienie
wpłynęło (...)
r. Komornik
zaczepnął
danych z bazy
PESEL (k. 2),
dokonał również
ustaleń w terenie
i w dniu
(...)r. sporządził
protokół stanu
faktycznego, w
którym wskazał,
iż przeszukanie
bazy danych
PESEL nie
przyniosło
rezultatów (k.

11), dostarczając ten protokół Sądowi Rejonowemu w dniu (...)r.

4. (...): (...) S.A. wniósł pismem z dnia (...) r. o sporządzenie protokołu stanu faktycznego pozwalającego na ustalenie kręgu spadkobierców po osobach zmarłych zobowiązanych względem Funduszu, podając kompletne dane osób zmarłych. Komornik, korzystając z bazy PESEL w dniu (...) r. sporządził protokół stanu faktycznego, wskazując w nim dane osób, jakie udało mu się ustalić. Dodatkowo wierzyciel pismem, które wpłynęło do Komornika (...) r. poinformował, iż jest wierzycielem osób zmarłych i na podstawie art. 23 ust. 1 pkt 2 ustawy o ochronie danych osobowych ma prawo

przetwarzać dane osobowe dłużników a na podstawie art. 23 ust. 1 pkt 5 w zw. z art. 4 pkt 2 tej ustawy dysponuje usprawiedliwionym interesem prawnym w pozyskiwaniu danych osobowych osób wchodzących w krąg spadkobierców ustawowych po zmarłym dłużniku w celu dochodzenia od nich spłaty wierzytelności i wszczynania postępowań o stwierdzenie nabycia spadku i pozyskane dane ze zbioru powinny zawierać takie dane potencjalnych spadkobierców jak: imię, nazwisko, datę urodzenia, PESEL, adres zameldowania, stopień pokrewieństwa w stosunku do zmarłego kredytobiorcy.

5. (...) :
Sąd Rejonowy
w Ś. (...)
postanowieniem
z dnia (...) r.

w sprawie(...)
(o stwierdzenie
nabycia spadku)
nakazał
Komornikowi
sporządzenie
protokołu stanu
faktycznego
poprzez
ustalenie: daty
i miejsca zgonu
(podał dane
osoby), daty i
miejsca
urodzenia
(podał dane
osoby) z
ustaleniem
aktualnego
miejsca
zamieszkania
tego uczestnika
postępowania,
daty i miejsca
urodzenia
(podał dane
osobowe), daty i
miejsca
urodzenia
(podał dane
osoby) albo daty
zawarcia przez
tę osoby związku
małżeńskiego z
ustaleniem
aktualnego
miejsca
zamieszkania
uczestniczki
postępowania.
Postanowienie
to do Komornika
wpłynęło (...)r.
Komornik na
podstawie
danych
uzyskanych z
bazy PESEL (k.
3-7) w dniu
(...) r. sporządził

protokół stanu faktycznego, podając w nich ustalone dane i protokół ten wpłynął do Sądu w dniu (...) r.

6. (...) :
pełnomocnik wierzyciela spółki R. (...) w B. pismem z dnia (...) r. wystąpił do Komornika z wnioskiem o sporządzenie protokołu stanu faktycznego przed wszczęciem procesu sądowego, w którym podał pełne dane osobowe wraz z nr PESEL zmarłego dłużnika na okoliczność ustalenia potencjalnych spadkobierców zmarłego, załączając do tego wniosku dokumenty, z których ta wiarygodność wynika a także akt zgonu i pełnomocnictwo procesowe dla pełnomocnika w sprawie o stwierdzenie nabycia spadku. Komornik po uzyskaniu danych z bazy

PESEL w dniu (...)r. sporządził protokół stanu faktycznego, w którym podał ustalone dane pełne 5 osób: ojca, matki, siostry, żony i syna zmarłego dłużnika, doręczając ten protokół wnioskodawcy w dniu (...) r.

7. (...) :
Sąd Rejonowy w Ś. (...) w sprawie (...) o stwierdzenie nabycia spadku zwrócił się do Komornika o doręczenie korespondencji dla wskazanej konkretnej osoby (podano jej dane wraz z adresem) i Komornik w dniu (...) r. doręczył tej osobie korespondencję (z akt nie wynika, by Komornik przeszukiwanych dane w bazie PESEL, choć nie musiał tego czynić, skoro otrzymał z Sądu prawidłowe dane).

8. (...) :
Sąd Rejonowy

w Ś. (...)
w sprawie (...)
o stwierdzenie
nabycia spadku
pismem z dnia
(...) r. zwrócił się
do Komornika
o doręczenie
korespondencji
dla dwóch osób
(podano tylko
imiona i
nazwiska).
Komornik po
uzyskaniu z bazy
PESEL także
adresów tych
osób doręczył im
korespondencje
w dniu (...) r.

9. (...) :
Sąd Rejonowy
w Ś. (...)
postanowieniem
z dnia (...) r.
w sprawie I(...)
o opróżnienie
lokalu
mieszkalnego
nakazał
Komornikowi
sporządzenie
protokołu stanu
faktycznego
poprzez
ustalenie kto
faktycznie
zamieszkuje we
wskazanej
nieruchomości i
z ilu
pomieszczeń
składa się ta
nieruchomość
oraz jaki jest
ich stan. Do
komornika
postanowienie
to wpłynęło

w dniu (...) r. Komornik ustalił dane z wykorzystaniem bazy „źródło.obywatel.gov.pl” i w dniu (...)r. sporządził protokół stanu faktycznego, zawierając w nich dokonane ustalenia, tj. podał dane dotyczące osób zameldowanych na pobyt stały i które tam też były zameldowane, podając ich dane osobowe a także informację, że jedna z tych osób zmarła (podał dane 7 osób).

10. (...) :
(...)Bank pismem z dnia (...) r. zwrócił się do Komornika na podstawie art. 2 ust. 4 pkt 1 ustawy o komornikach sądowych i egzekucji o doręczenie załączonych pism (wypowiedzenie umowy), wskazując dane wraz z adresami tych osób. Wniosek wpłynął do Komornika w dniu (...) r.

i Komornik doręczył tym osobom pisma pod wskazane adresy. Z akt nie wynika, by Komornik przeszukiwał bazę PESEL (choć nie musiał tego czynić, skoro podane adresy były prawidłowe).

11. (...) : (...) Bank pismem z dnia (...) r. zwrócił się do Komornika (pismo wpłynęło w dniu (...) r.) o doręczenie pism (wypowiedzenie umowy), z powołaniem się na art. 2 ust. 4 pkt 1 ustawy o komornikach sądowych i egzekucji, konkretnej osobie – podano jej adres. Komornik w dniu (...) r. ustalił, iż ta osoba nie mieszka pod wskazanym adresem w związku z tym przejrzał dane w bazie PESEL, ale doręczenia były bezskuteczne. Komornik postanowieniem z dnia (...) r. odesłał tę

korespondencję do Banku wskazując, iż mimo wielokrotnych prób nie udało się doręczyć korespondencji.

12.(...) :
Pismem z dnia (...).r. (wpłynął (...). r.) (...) S.A. zwrócił się do Komornika o sporządzenie protokołu stanu faktycznego celem ustalenia kręgu spadkobierców po osobach zmarłych ujętych w załączniku na podstawie informacji z bazy PESEL-NET (w załączniku podano pełne dane osobowe wraz z numerami PESEL 22 osób zmarłych). Komornik postanowieniem z dnia (...) r. wniosek oddalił, podnosząc, iż w obecnie obowiązującym stanie prawnym, w szczególności w przepisach k.p.c. oraz ustawy o komornikach sądowych i egzekucji

ustawodawca
nie przewidział
możliwości
sporządzenia
przez komornika
jednego
protokołu stanu
faktycznego co
do większej
ilości osób.
Komornik też
pismem z dnia
(...)r. zwrócił
się do Sądu
Rejonowego w
Ś. (...) na
podstawie art.
759 k.p.k. –
z uwagi na
powstałe
wątpliwości –
o wskazanie
czy można było
zgodnie z
wnioskiem
wierzyciela pod
jedną sygnaturą
zarejestrować
szereg
postępowań o
sporządzenie
protokołu stanu
faktycznego co
do większej
ilości osób. Sąd
Rejonowy
postanowieniem
z dnia (...)
r. w sprawie
(...) stwierdził
brak podstaw
do wydania
zarządzenia w
trybie tego
przepisu. Po
wydaniu tego
orzeczenia z
akt sprawy nie
wynika, by
Komornik podjął

jakiegokolwiek
dalsze
czynności.

13. (...) :
Pełnomocnik B.
(...)z/s w G.
pismem z dnia
(...) r. zwrócił się
do Komornika
o sporządzenie
protokołu stanu
faktycznego
dotyczącego 9
osób zmarłych
(dot. tożsamyh
informacji jak
wyżej w punkcie
12). Komornik
postanowieniem
z dnia (...) r.
wniosek ten
oddalił,
uzasadniając to
tym, iż w obecnie
obowiązującym
stanie prawnym,
w szczególności
w przepisach
k.p.c. oraz
ustawy o
komornikach
sądowych i
egzekucji
ustawodawca
nie przewidział
możliwości
sporządzenia
przez komornika
jednego
protokołu stanu
faktycznego co
do większej
ilości osób. Po
wydaniu tego
postanowienia
Komornik nie
wykonał

żadnych
czynności.

Powyższe
postępowania
pokazują, iż
Komornik
podejmował w
nich czynności
na podstawie
wniosków
kierowanych
przez
uprawnione
podmioty, które
miały interes
prawny w
uzyskaniu
określonych
danych
osobowych, jak
i na polecenie
nadzorującego
jego czynności
Sądu
Rejonowego w Ś.
(...). Z akt tych
ponadto wynika,
iż w dwóch
sprawach ((...) i
(...)) Komornik
w ogóle nie
podjął żadnych
czynności, w tym
nie przeszukiwał
baz PESEL ani
nie przekazał
żadnych danych
wnioskodawcy,
odmawiając
nawet
wykonania tych
czynności. W
sprawach (...)i
(...) na wniosek
Sądu
Rejonowego
oraz (...) Banku
jedynie doręczył
korespondencję

pod wskazane przez te podmioty adresy, bez potrzeby przeszukiwania baz danych PESEL a tym samym i bez potrzeby podawania tych danych wnioskodawcom. Znów w sprawie (...) Komornik nie doręczył korespondencji przesłanej przez (...)Bank, gdyż doręczenie to było bezskuteczne. Tu wprawdzie przeszukał bazę PESEL, ale ta czynność nie doprowadziła do ujawnienia aktualnego miejsca pobytu dłużnika Banku. W tych więc konkretnych pięciu sprawach obwiniony Komornik nie zachował się w żaden sposób, jaki zarzucono mu we wniosku Rzecznika Dyscyplinarnego o ukaranie. Wniosek ten bowiem dotyczył dokonania przez Komornika przekazywania nieuprawnionym podmiotom

danych osób
nie będących
dłużnikami w
rozumieniu
przepisów
kodeksu
postępowania
cywilnego, gdy
tymczasem
Komornik takich
danych w ogóle
nie przekazał.
To już nakazuje
wyłączenie tych
spraw spod
wniesionego
przez Rzecznika
Dyscyplinarnego
wniosku u
ukaranie
dyscyplinarne
obwinionego
Komornika.

W pozostałych
sprawach, jak
wskazano wyżej,
Komornik
działał na
wniosek
podmiotów
uprawnionych,
tj. takich, które
w uzyskaniu
określonych
danych
wynikających ze
złożonych
wniosków,
posiadali interes
prawny w ich
uzyskaniu.
Ponadto w
sprawach (...),
(...) i (...)
Komornik
wykonał
czynności na
wyraźne żądanie
(polecenie) Sądu

Rejonowego w Ś.
(...) a więc Sądu,
który sprawował
nad nim nadzór
sądowy. Dodać
należy, iż
zgodnie z
obowiązującym
wówczas
przepisem art. 3
ust. 1 ustawy
z dnia 29
sierpnia 1997 r.
o komornikach
sądowych i
egzekucji (t.j.
Dz.U. z 2016
r., poz. 1138
ze zm.) przy
wykonywaniu
czynności
komornik
podlegał
orzeczeniom
sądu i prezesowi
sądu
rejonowego,
przy którym
działał. Bez
wątpienia
przepis ten
powodował
m.in.
konieczność
ujednoczenia
praktyki
komorniczej
przy
podejmowaniu
określonych
czynności
egzekucyjnych
na podstawie
kodeksu
postępowania
cywilnego, jak
i innych ustaw,
w tym także
ustawy o
komornikach

sądowych i
egzekucji.

Zauważyć
należy, iż w
ówczesnym
czasie
zagadnienie,
stanowiące
przedmiot
niniejszego
postępowania
dyscyplinarnego
było różnie
postrzegane w
praktyce
komorniczej, jak
i w doktrynie,
o czym świadczy
zarówno
niniejsze
postępowanie,
jak również
treść protokołu
wizytacji
Kancelarii
Komorniczej
obwinionego
wykonanej na
zlecenie
Krajowej Rady
Komorniczej,
czy treść samego
odwołania
Ministra
Sprawiedliwości,
jak i również
treść głosów
przedstawicieli
doktryny,
zaprezentowanych
w „opiniach
prywatnych”,
przedłożonych
do akt niniejszej
sprawy, jak i w
opinii
wykonanej na
zlecenie Rad Izb
Komorniczych w

P. i Ł., czy też treść protokołu wizytacji Kancelarii Komornika przy Sądzie Rejonowym dla Ł. (...), czy wreszcie praktyka orzecznicza prezentowana przez Sąd Rejonowy w Ś. (...), któremu to Sądowi z racji sprawowanemu nadzorowi sądowemu obwiniony Komornik podlegał.

Na wstępie Sąd Apelacyjny zastrzega, iż w dalszym wywodzie będzie odwoływał się do przepisów obowiązujących w czasie działania komornika w latach (...), w tym m.in. do obowiązujących wówczas przepisów ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o komornikach sądowych i egzekucji (t.j. Dz.U. z 2016 r., poz. 1138 ze zm.), zwanej dalej ustawą o komornikach. Zgodnie z art. 2

ust. 1 tej ustawy
komornik co do
zasady
wykonywał
czynności
egzekucyjne w
sprawach
cywilnych, z
zastrzeżeniem
wyjątków
przewidzianych
w innych
ustawach.
Komornik
jednak
wykonywał także
inne czynności
przekazane na
podstawie
odrębnych
przepisów.
Ustawa ta nadto
w art. 3
powierzała
komornikowi w
szczególności,
poza
wykonywaniem
orzeczeń
sądowych i
innych tytułów
wykonawczych,
także
sporządzenie
protokołu stanu
faktycznego
przed
wszczęciem
procesu
sądowego lub
przed wydaniem
orzeczenia na
zarządzenie
sądu lub
prokuratora (art.
3 pkt 3). Poza
tymi zadaniami
komornik miał
m.in. prawo
doręczania

zawiadomień
sądowych,
obwieszczeń,
protestów i
zażaleń oraz
innych
dokumentów za
potwierdzeniem
odbioru i
oznaczeniem
daty.

Jednocześnie
obowiązujący
wówczas przepis
art. 46 ustawy
z dnia 24
września 2010
r. o ewidencji
ludności (t.j.
Dz.U. z 2016
r., poz. 722)
stanowił, iż dane
z rejestru
PESEL,
rejestrów
mieszkańców
oraz rejestrów
zamieszkania
cudzoziemców,
w zakresie
niezbędnym do
realizacji ich
ustawowych
zadań,
udostępnia się
m.in.
komornikom
sądowym - w
zakresie
niezbędnym do
prowadzenia
postępowania
egzekucyjnego
(art. 46 pkt 3).

Należy
zauważyć, iż
wizytator-
komornik P. S.
po

przeprowadzeniu
wizytacji
Kancelarii
obwinionego
Komornika w
dniu (...)r. w
protokole
powizytacyjnym
podał krytyce
przyjętą nie
tylko przez
obwinionego, ale
i nadzorujący go
Sąd Rejonowy
praktykę
sporządzania
protokołu stanu
faktycznego na
podstawie
rejstru PESEL,
odwołując się
do faktu, iż
sądy również
dysponują
dostępem do
bazy systemu
PESEL a same
na podstawie
danych z tej
bazy mogą
dokonywać
ustaleń
faktycznych w
sprawie o
stwierdzenie
nabycia spadku
a tym samym
komornik
powinien
odmówić
wykonania w
takich sprawach
protokołu stanu
faktycznego,
gdyby jego
sporządzenie
stanowiło
naruszenie
porządku
prawnego.

Nadto także wizaor stanął na stanowisku, iż brak było podstaw prawnych umożliwiających dopuszczalność udostępniania przez komornika danych uzyskanych z bazy danych PESEL osobom trzecim w postępowaniach innych niż egzekucyjne. Dane te należą do danych osobowych w rozumieniu ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych, których przetwarzanie zgodnie z treścią art. 23 tej ustawy jest dopuszczalne jedynie w przypadkach, gdy pozwalają na to przepisy prawa a tym samym, według tego wizaora, komornik może żądać tylko informacji niezbędnych do prawidłowego prowadzenia postępowania egzekucyjnego, dokonania zabezpieczenia oraz wykonania

innych czynności wchodzących w zakres jego ustawowych zadań. W ocenie wizytującego komornik więc w ramach postępowań egzekucyjnych może stosować m.in. środki przymusu przewidziane w prawie (k.p.c.), natomiast już w sprawach o sporządzenie protokołu stanu faktycznego nie może takich środków stosować, wywodząc z tego, iż komornik nie sporządza protokołu stanu faktycznego jako organ egzekucyjny uprawniony do stosowania środków przymusu państwowego, lecz jako funkcjonariusz publiczny i osoba wykonująca zawód zaufania publicznego. Wizytujący doszedł więc do wniosku, iż komornik może zwracać się o uzyskanie danych z bazy

PESEL jako informacji niezbędnych do prowadzenia egzekucji lub wykonania innych czynności wchodzących w jego zakres, co miało świadczyć o tym, iż samo uzyskanie informacji z bazy danych PESEL nie może być celem sprawy dotyczącej czynności nieegzekucyjnych, przewidzianych w kategorii spraw (...). W konkluzji wizytator komorniczy doszedł do wniosku, iż sporządzenie protokołu stanu faktycznego nie powinno służyć do uzyskiwania danych z bazy PESEL, gdyż ma zgodzie z wolą ustawodawcy inny zakres i cel (k. 7-17, 25-30). Kierując się tą oceną prawną Rzecznik Dyscyplinarny przy Krajowej Radzie Komorników zainicjował niniejsze postępowanie dyscyplinarne, o

czym świadczy treść wniesionego wniosku (k. 1-5), zawężając je do wyżej wymienionych 13 spraw (...)(k. 23). Od razu jednak zauważyć należy, iż, skoro pogląd prawny wyrażony w protokole powizytacyjnym byłby uzasadniony, to Rzecznik Dyscyplinarny powinien wnioskiem o ukaranie objąć również wymienione w tym protokole sprawy (...) i (...). W sprawach tych bowiem wnioski o sporządzenie protokołu stanu faktycznego złożyły podmioty, które domagały się ustalenia osób stanowiących krąg potencjalnych spadkobierców i to z podaniem ich adresów a nawet numerów PESEL. W sprawach tych jednak komornik oddalił wnioski, wprost stwierdzając, iż, cyt.: „ w obecnie

obowiązującym
stanie prawnym,
w szczególności
w przepisach
kodeksu
postępowania
egzekucyjnego
oraz ustawy
o komornikach
sądowych i
egzekucji
ustawodawca
nie przewidział
możliwości
sporządzania
przez komornika
protokołów
stanu
faktycznego w
takim zakresie,
w jakim wniósł
wnioskodawca”.
Jednak w
wyniku
wniesionych
przez
wnioskodawców
skarg na te
postanowienia
Sąd Rejonowy
w Ś. (...)
postanowieniami
uchylił
postanowienia
komornika i
nakazał mu
sporządzenie
protokołu stanu
faktycznego
poprzez
ustalenie kręgu
ewentualnych
spadkobierców
po zmarłym.
W związku z
tym Komornik
pobrał dane z
bazy systemu
PESEL i
sporządził w

tych sprawach
na ich podstawie
protokoły stanu
faktycznego (k.
27-27v). W tych
sprawach
Komornik więc
niewątpliwie
wykonał
polecenia
sądowe, przy
czym, jak
pokazuje treść
wydanych przez
niego
postanowień
miał wątpliwości
interpretacyjne
dotyczące
stosowania
przedmiotowej
instytucji oraz
w jej ramach
pobrania danych
z bazy PESEL.
Skoro jednak
komornik
wykonał
polecenia
sądowe, to idąc
tropem
rozumowania
komornika-
wizytatora
powinien też
za to ponieść
konsekwencje,
co najmniej
dyscyplinarne,
bowiem,
wykonując
polecenie sądu
w rzeczywistości
złamał te same
zasady, jakie
Rzecznik
Dyscyplinarny
przywołał do
pozostałych
spraw. Ta

niekonsekwencja
Rzecznika
Dyscyplinarnego
może dziwić,
bowiem w
pozostałych
przytoczonych
wyżej sprawach
(za wyjątkiem
tych pięciu,
które w ogóle w
świele
postawionego
zarzutu nie
powinny być
przedmiotem
rozpoznania w
tej sprawie)
obwiniony
zachował się w
tożsamy sposób
albo działając na
polecenie Sądu
Rejonowego,
albo na wniosek
osób
uprawnionych,
tak jak w wyżej
wymienionych
sprawach (...)i
(...). Te
okoliczności już
same w sobie
powinny zrodzić
u Rzecznika
Dyscyplinarnego
wątpliwości co
do zasadności
stawianych
przez siebie
zarzutów
dyscyplinarnych.

Dla przeciwwagi
należy zauważyć,
iż w toku innych
czynności
wizytacyjnych
ten problem był
inaczej

postrzegany. Dla przykładowo, po przeprowadzonej przez innego wizytatora komorniczego w dniach (...)i (...)r. wizytacji Kancelarii Komornika przy Sądzie Rejonowym dla Ł. (...) również poruszono tożsame kwestie przy prowadzeniu spraw (...)k. 481-509). W protokole z tej wizytacji wizytator, odwołując się także do rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 20 grudnia 2005 r. w sprawie określenia szczegółowych przepisów o biurowości i ewidencji operacji finansowych kancelarii komorniczych (t. j. Dz.U. z 2014 r. poz. 1625) przekonywująco wywiódł, iż komornik zawsze prowadzi postępowanie egzekucyjne, przy czym postępowanie egzekucyjne

dzieli się na postępowanie egzekucyjne w sprawach egzekucyjnych (o egzekucję świadczeń powtarzających się, w sprawie o egzekucję należności sądowych, w sprawie o egzekucję pozostałych świadczeń), postępowanie egzekucyjne w sprawach o zabezpieczenie roszczenia oraz postępowanie egzekucyjne w sprawie nieegzekucyjnej (w sprawie, w której czynności nie są czynnościami egzekucyjnymi). Jak to trafnie zauważył ten wizytator ten ostatni rodzaj postępowania egzekucyjnego zrodził spór między wizytowanym komornikiem a komornikiem-wizytatorem P. S. a więc tym, który również wizytował Kancelarię obwinionego. Tymczasem komornik-wizytator M.

Ł., analizując zakres czynności wykonywanych przez komornika trafnie odwołał się do poglądu Sądu Najwyższego, który rozróżnia czynności ściśle wykonawcze oraz czynności orzekania, przy czym odwołując się znów do ustawy o komornikach sądowych przekonująco wykazał, iż komornik, wykonując te różne czynności działa w ramach prowadzonego przez siebie postępowania egzekucyjnego., które dotyczą spraw egzekucyjnych, spraw egzekucyjnych w przedmiocie zabezpieczenia i spraw nieegzekucyjnych, które objęte są sygnaturą (...). Wizytator ten, omawiając znów problem, jaki również występuje w niniejszej sprawie w przypadku obwinionego, odwołując się do normy art. 46

pkt 3 cyt. wyżej ustawy z dnia 24 września 2010 r. o ewidencji ludności trafnie zauważył, iż przepis ten stanowił uprawnienie komornika do pozyskiwania danych z rejestru PESEL i innych wymienionych rejestrów w zakresie niezbędnym do prowadzenia postępowania egzekucyjnego, celnie konstatając, iż językowa i celowościowa wykładnia tego przepisu (przepis ten nie rozróżnia, o które postępowania egzekucyjne chodzi a więc należy przyjąć, iż o wszystkie, na jakie wyżej wskazano – przyp. SA) pozwala komornikowi na korzystanie z tych danych w zakresie prowadzenia postępowań egzekucyjnych każdego rodzaju, w tym także postępowań egzekucyjnych w sprawach

nieegzekucyjnych.
To zaś znów
oznacza, iż jeżeli
komornik w
postępowaniu
egzekucyjnym w
sprawie
nieegzekucyjnej
w protokole
stanu
faktycznego
zawierał jedynie
te dane, do
jakich uzyskania
był uprawniony,
mając w tym
interes prawny,
podmiot
wnioskujący, to
brak jest
podstaw do
stawiania
komornikowi
zarzutów
naruszenia norm
obowiązujących
wówczas
przepisów art.
2 ust. 3
pkt 3 ustawy
o komornikach,
art. 46 ust. 1
pkt 3 ustawy
z dnia 24
września 2010
r. o ewidencji
ludności oraz
art. 51 ust. 1
ustawy z dnia 29
sierpnia 1997 r. o
ochronie danych
osobowych (t.j.
Dz.U. z 2016
r., poz. 922
ze zm.). Ten
ostatni przepis,
statuujący czyn
zabroniony
dotyczył tylko
administrującego

zbiorem danych osobowych oraz osobę obowiązującą do ochrony danych osobowych (było to przestępstwo indywidualne). Mając zaś na uwadze w/w stan faktyczny wynikający z omówionych spraw (...)a także wynikające z tego ostatniego protokołu przekonujące rozumienie uprawnień przysługujących komornikowi w zakresie korzystania z bazy danych PESEL w ramach tych czynności nieegzekucyjnych oraz uprawnienia komornika do przekazania uzyskanych danych w treści protokołu stanu faktycznego podmiotom uprawnionym przepis ten również nie dotyczył obwinionego (obwiniony nie wyczerpał znamion tego czynu).

Przypomnieć należy, iż

stosowanie ten instytucji z art. 2 ust. 3 pkt 3 ustawy o komornikach łącznie z wykorzystaniem w jej ramach uprawnienia komornika do dostępu danych z bazy PESEL stanowiło w tamtym czasie przedmiot kontrowersji interpretacyjnych, co już choćby wynika z rozbieżnych poglądów obu w/w wizytatorów-komorników, jak i również z samej postawy obwinionego Komornika, który, oddalając składane wnioski czy też zwracając się do Sądu Rejonowego w Ś. (...) zgłaszał swoje wątpliwości w tym względzie. Podkreślić jednak należy, iż Sąd Rejonowy w Ś. (...) stał na jednoznacznym stanowisku stosowania przez Komornika praktyki podczas sporządzania protokołu stanu

faktycznego, czego wyrazem są, poza postanowieniami Sądu we wskazanych wyżej sprawach (...)także i inne postanowienia dołączone do akt przez obronę, w których to postanowieniach wprost wskazywano na możliwość korzystania przez komornika z bazy danych PESEL (k. 79-80, 81-82, 83, 84, 447-472) a także protokoły przeprowadzonych kontroli Kancelarii Komornika dokonanych w ramach nadzoru sądowego (k. 34-42, 43-51, 52-58, 338-346). W trakcie tych czynności nie stwierdzono w pracy obwinionego podczas prowadzenia postępowań w sprawach (...)żadnych nieprawidłowości. Na taką możliwość wskazuje też opracowana na zlecenie Rad Izb Komorniczych w

P. i Ł. opinia
prawna prof. J.
J., prof. S. C.
i dr M. M. (k.
59-72). W opinii
tej logicznie
wywiedziono,
odwołując się
do wykładni
funkcjonalnej
ówczesnego art.
2 ust. 3
pkt 3 ustawy
o komornikach
sądowych, iż
sporządzenie
protokołu stanu
faktycznego
przed
wszcęciem
postępowania
sądowego
(procesu
sądowego) może
nastąpić na
wniosek
zainteresowanego
podmiotu.
Zainteresowanym
zaś może być
każdy, kogo
praw dotyczy
określony stan
faktyczny (por.
także J.
Jankowski:
„Ustawa o
komornikach
sądowych i
egzekucji.
Komentarz”, W-
wa 2000, s. 43;
A. Marciniak:
„Ustawa o
komornikach
sądowych i
egzekucji.
Komentarz”, W-
wa 2013 r., s. 40
i nast.). To zaś

tylko dowodzi poprawności powyższego ustalenia, iż na kanwie niniejszej sprawy, takimi zainteresowanymi w sprawach (...)były podmioty (Banki, Fundusz i inni wierzyciele osób zmarłych), które składały do obwinionego Komornika wnioski o sporządzenie protokołów stanu faktycznego, by na podstawie dokonanych przez Komornika ustaleń móc wystąpić na drogę postępowania sądowego. A trzeba pamiętać, iż sąd na wniosek osoby mającej w tym interes stwierdza nabycie spadku przez spadkobiercę (art. 1025 § 1 k.p.c.) a w realiach tejże sprawy właśnie wnioskodawcy występujący w sprawach (...)taki interes prawny posiadali.

Również taki interes prawny posiadały podmioty, które zmierzały do ustalenia aktualnych miejsc pobytów dłużników. Natomiast w toku postępowania („przed wydaniem orzeczenia”) protokół może zostać sporządzony „na zarządzenie sądu lub prokuratora”. Mając zaś na uwadze powyżej już przywołaną możliwość korzystania w toku takiego postępowania egzekucyjnego w sprawie nieegzekucyjnej przez komornika z dostępu do bazy danych PESEL autorzy tej opinii przekonująco wywodzą, iż „ przykładowo zatem sąd rozpoznający wniosek o stwierdzenie nabycia spadku może za punkt wyjścia swoich ustaleń przyjąć protokół stanu faktycznego sporządzony

przez komornika na podstawie rejestru PESEL (oraz innych dostępnych źródeł informacji w tym zakresie), wskazujący takie dane jak daty i miejsce urodzenia określonych osób, imiona i nazwiska rodowe ich rodziców czy dane dotyczące małżonków tych osób” (k. 67-67v).
Również pomocny przy ustalaniu praw do spadku może być wynikający z bazy danych PESEL nr aktu stanu cywilnego z oznaczeniem urzędu stanu cywilnego. Jak to też przekonująco podkreślają opiniujący, cyt.: „ poczynione w protokole ustalenia w zakresie narodzin, śmierci, związków małżeńskich czy pochodzenia określonych osób mogą być wykorzystane przez sąd w postępowaniu o

stwierdzenie nabycia spadku” (k. 67v). Zauważyć przy tym trzeba, iż właśnie ta opinia stanowiła dla komorników w okręgu (...) i (...) materiał szkoleniowy w tym zakresie, co jasno znów wynika z treści zaświadczenia Przewodniczącego Rady Izby Komorniczej w P. M. J. z dnia (...) r. (k. 401). Dodatkowo powyższe stanowisko znajduje także oparcie w poglądach przedstawicieli doktryny, zawartych w „prywatnych” opiniach, dołączonych do akt niniejszej sprawy (k. 73-78, 402-409, 421-430, 431-445).

Jednocześnie należy wskazać, iż nie stwierdzono podczas prowadzonego postępowania administracyjnego w sprawie przetwarzania danych osobowych przez

D. K.
nieprawidłowości,
co skutkowało
umorzeniem
tego
postępowania
przez (...) w
dniu (...)r. (k.
473-479).

Mając zaś na
uwadze
powyższe
ustalenia
również na wiarę
zasługują
wyjaśnienia
obwinionego,
który nie
przyznał się do
winy, odwołując
się do
okoliczności,
wynikających z
powyższych
dokumentów, w
tym do
akceptowanej
wówczas
praktyki w
świetle
wskazanych
przepisów w
zakresie
sporządzania
protokołu stanu
faktycznego i
wykorzystywania
do tego danych
z rejestru PESEL
(k. 735).

Powyższe więc
w sposób jasny
przekonuje, iż
obwiniony
stosował się przy
sporządzaniu
protokołu stanu
faktycznego do

obowiązujących
wówczas
przepisów,
kierując się przy
tym
uzasadnioną i
logiczną ich
interpretacją,
jak i przyjętą
przez Sąd
Rejonowy w Ś.
(...), jako Sąd
sprawujący nad
jego kancelarią
nadzór sądowy,
praktyką
orzecniczą a
także
wskazaniami,
zawartymi w
protokołach
pokontrolnych.
To zaś oznacza
brak możliwości
dopuszczenia się
przez
obwinionego
zarzucanego mu
przewinienia
dyscyplinarnego,
bowiem
działanie
obwinionego
Komornika było
zgodne z
prawem.

Powyższe zaś
oznacza
poprawność
ustaleń
faktycznych
dokonanych
przez Komisję
Dyscyplinarną
przy Krajowej
Radzie
Komorniczej w
W., które zostały
przytoczone w

		treści uzasadnienia zaskarżonego orzeczenia.	
STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków			
Lp.	Zarzut		
	<p>Błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę zaskarżonego orzeczenia, który miał wpływ na jego treść poprzez niezasadne przyjęcie, iż obwiniony nie dopuścił się zarzucanego mu deliktu dyscyplinarnego, podczas gdy prawidłowa analiza zebranego w sprawie materiału dowodowego prowadzi do wniosku przeciwnego.</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>	
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny,			

częściowo zasadny albo niezasadny	
<p>Sąd Apelacyjny wyżej w punkcie 2.2.2. przeprowadził obszerną i dokładną ocenę zabranych w tej sprawie dowodów, jak i analizę prawną przepisów, które stanowiły podstawę postawienia obwinionemu zarzutu popelnienia deliktu dyscyplinarnego, wykazując, iż obwiniony Komornik miał pełne prawo stosowania tych przepisów, przyjmując ich interpretację, jaka została wyżej przedstawiona, co oznacza brak możliwości przypisania mu zawinionego działania niezgodnego z zapisami tychże przepisów prawa.</p> <p>W czasie „zarzucanych czytów” obwinienia dyscyplinarnego mającego</p>	

według zarzutu
mieć miejsce
w latach (...))
obowiązywał
przepis art. 71
pkt 2 ustawy
z dnia 29
sierpnia 1997 r.
o komornikach
sądowych i
egzekucji (t.j.
Dz.U. z 2016
r., poz. 1138),
który stanowił
przesłankę
odpowiedzialności
dyscyplinarnej
komornika pod
postacią rażącej
obrazy
przepisów
prawa.
Przyjmuje się
natomiast za
rażące
naruszenie
przepisów
prawa,
stanowiące
podstawę
odpowiedzialności
dyscyplinarnej,
stosownie do
treści tego
artykułu, takie
naruszenie,
które jest
oczywiste, nie
budzi żadnych
wątpliwości, jest
widoczne i
rozpoznawalne
na pierwszy rzut
oka a zarazem
przybiera formę
co najmniej
niedbalstwa, jak
również pociąga
za sobą
negatywne

skutki
naruszające
istotne interesy
stron bądź
innych osób
biorących udział
w postępowaniu
lub powoduje
zagrożenie dla
dobra wymiaru
sprawiedliwości
(por. wyrok SN z
dnia 11 grudnia
2014 r., (...) 61/14, LEX nr
1583237). Skoro
zaś w niniejszej
sprawie
ustalono, iż nie
można nawet
przyjąć, iż
obwiniony w
jakikolwiek
zawiniony
sposób dopuścił
się obrazy
przepisów
prawa, to brak
podstaw do
przyjęcia, by
obwiniony
swoim
działaniem
wyczerpał
znamiona
zarzucanego mu
przewinienia
dyscyplinarnego,
przy czym
nawet, jak
wskazano wyżej
w punkcie 2.2.2.
w pięciu
sprawach (...),
jakie zostały
przytoczone
przez Rzecznika
Dyscyplinarnego,
nie można się
nawet

doszukiwać
znamion
działania, jakie
zarzuca się
obwinionemu,
gdyż z akt
tych postępowań
nie wynika,
by obwiniony
korzystał z
rejstru PESEL
a zwłaszcza by
przekazywał te
dane innym
nieuprawnionym
podmiotom.

Skarżący
natomiast nie
wykazał, by
powyższy sposób
rozumowania
był błędny a
jedynie
polemizuje z
prawidłowymi
ustaleniami
Komisji
Dyscyplinarnej,
powtarzając
praktycznie na
niekorzyść
obwinionego
argumenty, jakie
zostały
przytoczone w
protokole
powizytacyjnym,
stanowiącym
asumpt do
zainicjowania
niniejszego
postępowania
dyscyplinarnego.
Zauważyć przy
tym należy,
iż Komornik
był zobowiązany
do wykonywania
orzeczeń Sądu

Rejonowego, przy czym, jak wskazano wyżej, orzeczenia te też były wydawane zgodnie ze wskazaną wyżej interpretacją przepisów. Tym samym skarżący nie może zasadnie podnosić, iż praktyka orzecznicza przyjęta przez Sąd Rejonowy była błędna i w tym dopatrywać się deliktu dyscyplinarnego obwinionego Komornika.

Nie ma również racji skarżący, dyskredytując w tej sprawie „opinie prywatne”. Zauważyć bowiem należy, iż nie mają one przymiotu opinii biegłego w rozumieniu art. 193 § 1 k.p.k. Wiadomości specjalne, o których mowa w tym przepisie, nie obejmują bowiem wiedzy z zakresu prawa, gdyż znajomość tego prawa jest przecież domeną organów procesowych,

orzekających w niniejszym postępowaniu dyscyplinarnym. Istotną jest tu natomiast opinia prawna, wydana na zlecenie Regionalnych Izb Komorniczych w P., gdyż dla obwinionego Komornika opinia ta stanowiła materiał szkoleniowy w zakresie sporządzania protokołu stanu faktycznego i stanowiła ona właśnie przejaw interpretacji opisywanych wyżej przepisów prawnych a więc przejaw opinii przedstawicieli doktryny na ten temat. Również za przejaw głosów doktryny uznać w tej sprawie należy interpretacje tych przepisów, przedstawione w tzw. „opiniach prywatnych”. Dodać też należy, iż przejawem interpretacji wspomnianych przepisów są rozbieżne poglądy zaprezentowane

na ten temat
w protokołach z
wizytacji
kancelarii
komorniczych.
Takim
przejawem jest
również treść
wniesionego
odwołania, w
którym
następuje
odwołanie się
do stanowiska
Ministra
Sprawiedliwości,
wedle którego
„ dane z
bazy PESEL
komornicy
sądowi mogli i
mogą
pozyskiwać do
postępowań
toczących się
(będących w
biegu), co
oznacza, iż
komornicy nie
mogli
antycypować
(wyprzedzać)
działań
wierzyciela,
który nie
zainicjował
formalnie
postępowania
egzekucyjnego” i
że „ w przypadku
komorników
ustawodawca
ograniczył ich
uprawnienia do
korzystania z
bazy PESEL
wyłącznie do
postępowań
egzekucyjnych a
zatem

postępowań,
których
podstawę
stanowi tytuł
egzekucyjny
opatrzonej
klauzulą
wykonalności (str.
5-6 odwołania).
Powyższe nie
stanowi
wykazania
oczywistej i
rażącej
błędności
odmiennej
interpretacji
tych samych
przepisów, którą
kierował się
obwiniony, jak
również Sąd
Rejonowy w Ś.
(...) i zapewne
co najmniej
komornicy
działający na
terenie działania
Regionalnych
Rad
Komorniczych w
P. i Ł., których
szkolono w
zakresie
stosowania tej
nowej przecież
instytucji w
polskim prawie
na podstawie
opinii prawnej,
o której wyżej
była mowa, ale
stanowi wyraz
odmiennej
interpretacji
tych samych
przepisów.
Nawet więc,
przyjmując
teoretycznie, iż

skarżący,
stosując tę
interpretację ma
rację, to i tak,
przy
dopuszczeniu
możliwości
innego, również
przekonywującego
interpretowania
tych przepisów,
do której to
interpretacji
stosował się
obwiniony, nie
można mu
zarzucić
„rażącego” a
tym samym i
„oczywistego” a
do tego w sposób
„zawiniony” i
to umyślnie czy
nawet w postaci
niedbalstwa,
naruszenia
wspomnianych
przepisów, skoro
obwiniony
właśnie kierował
się interpretacją
tych przepisów,
jaka wynikała
ze stanowiska
przedstawicieli
doktryny, jakie
poznał podczas
szkolenia a do
tego
interpretacja ta
była
przyjmowana
przez innych
komorników, a
do tego
stanowiła też
wyraz
stanowiska
nadzorującego
jego działalność

Sądu
Rejonowego w
Ś. (...). Skarżący
więc w
rzeczywistości w
odwołaniu
zaprezentował
pogląd
odmienny, czym
w dał się
w polemikę
z prawidłowymi
ustaleniami
Komisji
Dyscyplinarnej,
wspartymi
ustaleniami
dokonanymi
przez Sąd
Apelacyjny. Tym
samym
odwołanie się
przez skarżącego
do innego
postępowania
dyscyplinarnego
w sprawie Sądu
Okręgowego w
W.sygn. akt (...)
uznać należy za
nieuzasadnione,
bowiem przecież
w niniejszym
postępowaniu
stosuje się
zasadę wyrażoną
w art. 8 § 1 k.p.k.

Uznanie przez
skarżącego, iż
powyższe
przepisy i
normatywna
treść w nich
zawarta były
jasne i nie
wymagały
żadnej
szczegółowej
interpretacji jest

niezrozumiałe.
Wbrew bowiem
temu
twierdzeniu
pojawilo się
szereg
odmiennych
interpretacji
tych przepisów,
co już samo w
sobie świadczyło
o ich
niejednoznaczności
i możliwej różnej
ich interpretacji
a poza tym,
skoro te przepisy
były tak jasne
i jednoznaczne,
to brak było
podstaw do
ich nowelizacji.
Natomiast to
ustawodawca
przesądził, iż
dotychczasowe
zasady dotyczące
sporządzania
protokołu stanu
faktycznego, jak
i zakresu
uprawnień
Komornika do
dostępu do
danych z bazy
PESEL były
niejasne a tym
samym i różnie
interpretowane
(patrz:
Świeczkowska-
Wójcikowska
Marzena (red.),
Świeczkowski
Jarosław (red.):
„Komentarz do
ustawy o
komornikach
sądowych...”,
WKP 2020, teza

1 do art. 4) skoro w art. 4 ustawy z dnia 22 marca 2018 r. o komornikach sądowych (t.j. Dz.U. z 2020 r. poz. 121) wskazano co może a co nie może być przedmiotem protokołu stanu faktycznego, natomiast w znowelizowanym z dniem 1 stycznia 2019 r. (na podstawie ustawy zmieniającej z dnia 22 marca 2018 r. – Dz.U. z 2018 r. poz. 771) art. 46 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 24 września 2010 r. o ewidencji ludności (t.j. Dz.U. z 2019 r., poz. 1397 ze zm.) wskazano, iż dane z rejestru PESEL oraz rejestrów mieszkańców w zakresie niezbędnym do realizacji ich ustawowych zadań udostępnia się komornikom sądowym - wyłącznie w zakresie niezbędnym do prowadzenia przez nich

postępowania
egzekucyjnego
lub
zabezpieczającego
albo
wykonywania
postanowienia o
zabezpieczeniu
spadku lub
sporządzania
spisu
inwentarza.

Dodać trzeba, iż
Komisja
Dyscyplinarna,
odwołując się do
podanego wyżej
interpretowania
omawianych tu
przepisów zajęła
jasne
stanowisko, iż
zgadza się z
tą interpretacją
a tym samym,
skoro obwiniony
do tej
interpretacji się
stosował, to nie
można przypisać
mu winy w
popelnieniu
zarzucanego mu
przewinienia
dyscyplinarnego.
Przy czym rację
ma skarżący, iż
Komisja
Dyscyplinarna
nie do końca
sprostała
zadaniu, jakie
postawił przed
nią Sąd
Apelacyjny w
P.w poprzednio
wydanym w dniu
(...) r. orzeczeniu
o sygn. akt(...).

Jednak to uchybienie nie mogło mieć wpływu na treść zaskarżonego orzeczenia, skoro własna ocena tych samych dowodów, przy uwzględnieniu wskazań zawartych w w/ w postanowieniu Sądu Apelacyjnego doprowadziła Sąd Apelacyjny w niniejszym składzie do uznania, iż Komisja Dyscyplinarna zajęła w treści zaskarżonego orzeczenia trafne stanowisko o niemożności przypisania obwinionemu Komornikowi D. K. winy w popełnieniu zarzucanego mu przewinienia dyscyplinarnego a tym samym wydane orzeczenie uniewinniające było w pełni uzasadnione.

Wniosek

Uchylenie zaskarżonego orzeczenia i

zasadny

przekazanie sprawy Komisji do ponownego rozpoznania.	# częściowo zasadny # niezasadny	
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.		
Mając na uwadze niezasadność podniesionego zarzutu odwoławczego na niekorzyść obwinionego Sąd Apelacyjny nie znalazł podstaw do uchylenia zaskarżonego orzeczenia.		
4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU		
1.	Nie dotyczy	
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności		
5. ZSTRZYGNIECIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO		

<p>0.15.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji</p>		
<p>0.11.</p>	<p>Przedmiot utrzymania w mocy</p>	
<p>0.1 Utrzymano w mocy rozstrzygnięcie uniewinniające obwinionego Komornika od popełnienia zarzucanego mu deliktu dyscyplinarnego (pkt 1) oraz o obciążeniu kosztami postępowania Krajowej Rady Komorniczej (pkt 2).</p>		
<p>Zwięźle o powodach utrzymania w mocy</p>		
<p>Utrzymanie w mocy zaskarżonego orzeczenia (art. 437 § 1 k.p.k. w zw. z art. 223 ust. 2 ustawy z dnia 22.03.2018 r. o komornikach sądowych) było wynikiem</p>		

<p>uznania zasadności wydanego przez Komisję Dyscyplinarną orzeczenia uniewinniającego, o czym szerzej wypowiedziano się wyżej w punkcie 2.2.2. oraz przy ustosunkowaniu się do zarzutu odwoławczego. Obciążenie Krajowej Rady Komorniczej kosztami postępowania znajduje oparcie w treści art. 259 ust. 2 w/w ustawy o komornikach sądowych.</p>		
<p>0.15.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji</p>		
<p>0.0.11.</p>	<p>Przedmiot i zakres zmiany</p>	
<p>0.0.1Nie dotyczy</p>		
<p>Zwiężle o powodach zmiany</p>		
<p>0.15.3. Uchylenie wyroku sądu</p>		

pierwszej instancji			
0.15.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylecia			
1.1.	Nie dotyczy	# art. 439 k.p.k.	
Zwiąże powodach uchylecia	o		
2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości Nie dotyczy	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwiąże powodach uchylecia	o		
3.1.	Konieczność umorzenia postępowania Nie dotyczy	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwiąże powodach uchylecia umorzenia wskazaniami szczególnej podstawy prawnej umorzenia	o i ze		

4.1.	Nie dotyczy	# art. 454 § 1 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia			
0.15.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania			
Nie dotyczy			
0.15.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku			
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		
	Nie dotyczy		
6. Koszty Procesu			
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		
II	Obciążenie Skarbu Państwa kosztami postępowania odwoławczego, z uwagi na niezasadność apelacji wniesionej na		

niekorzyść
wyłącznie przez
Ministra
Sprawiedliwości
znajduje
uzasadnienie w
treści art. 636
§ 1 k.p.k. w
zw. z art. 223
ust. 2 ustawy z
dnia 22.03.2018
r. o komornikach
sądowych.

7. **PODPIS**

M. K. I. P. H. K.